

РЕШЕНИЕ

№ 2351

гр. София, 27.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 7-МИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ИВАН АЛ. СТОИЛОВ**

при участието на секретаря **Стефани М. Матова**
като разгледа докладваното от **ИВАН АЛ. СТОИЛОВ** Административно наказателно дело № 20221110202474 по описа за 2022 година

Производството е по чл. 59 и сл. от ЗАНН

С НП № 2361/2021/06.01.2022 г., издадено от В.Р.К. -

и. д. началник на отдел „Митническо разузнаване и разследване“, ТД Митница София, Агенция „Митници“,

на „ЛИНАМАР ЛАЙТ МЕТАЛС РУСЕ“ ЕООД, ЕИК 131429080, със седалище и адрес на управление: гр. София, р-н „Средец“, бул. Цар Освободител № 8А, ет. 2, Френско-българска търговска и индустриална камара, представлявано от Д.Ш., Р.Б.Ф., Л.А., С.М.К., поотделно,

за това, че „ЛИНАМАР ЛАЙТ МЕТАЛС РУСЕ“ ЕООД, като не е уведомило писмено преди изпращането на акцизните стоки - 16 броя метални варели с вместимост 220 литра, общо количество 3520 литра, с код по КН 3403 19 10 от страна-изпращач Република Франция, освободени за потребление на територията на друга държава членка - т. е. до 14.04.2021 г. компетентното митническо учреждение по постоянен адрес, съответно седалище /в случая Териториална дирекция Югозападна/, че възнамерява да получи акцизни стоки, е нарушило разпоредбата на чл. 76в, ал. 4, т. 1 от ЗАДС във вр. с чл. 33а, ал. 2 от ЗАДС и така е осъществило състава на чл. 126а, ал. 1, във вр. с чл. 76в, ал. 4, т. 1 от ЗАДС.

Постановлението е обжалвано в срок от „ЛИНАМАР ЛАЙТ МЕТАЛС РУСЕ“ ЕООД, чрез процесуален представител, който в подадената жалба моли същото да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно. В жалбата и в писмено становище, депозирано за с. з., се изтъква, че процесната стока с търговско наименование ECOPART 756 (L)

представлявало специален, екологично чист агент за освобождаване (спомогателен препарат) за всички процеси на втвърдяване с газ, който се използвал в леярството при производството на форми и сърцевини, и бил произведен и доставен по поръчка на жалбоподателя за нуждите на неговите производствени процеси от ASK Chemikals France S.A.S. Дори да се приемело извършеното тарифно класиране на стоката от актосъставителя и АНО с код по Комбинираната номенклатура (КН) 3403 19 10, същата не представлявала акцизна стока по чл. 2, т. 1 и 2 и чл. 14 от ЗАДС, тъй като не била посочена в тези разпоредби, поради което и не трябвало да се прилага правилото за уведомяване по чл. 76в, ал. 4, т. 1 от ЗАДС. Можело да се предполага, че задължението за уведомяване възниквало по силата на чл. 33а, ал. 2 от ЗАДС, непосочена в АУАН, но това не се отнасяло до всички продукти с код по КН 3403, а само за смазочните препарати и препаратите за омасляване с този код. Процесната стока обаче не представлявала смазочен препарат или препарат за омасляване по смисъла на чл. 33а, ал. 1 от ЗАДС, съгласно тяхното описание в Част втора, Раздел VI, т. 34 от КН на ЕС и Раздел VI от обяснителните бележки към КН на ЕС. Обобщава се че в АУАН и НП било осъществено неправилно тарифно класиране на стоката. Правилното тарифно класиране на продукта, според КН на ЕС, било извършено от производителя и доставчика и то било тарифен код 3824 99 65 – Спомогателни препарати от вида на използваните в леярството (различни от тези посочени в подпозиция 3824 10 00). Този тарифен код бил посочен и в издадената от производителя фактура № 31407798/14.04.2021 г. Тъй като не бил предназначен за използване като гориво за отопление или за моторно гориво, продуктът не представлявал енергиен продукт, не подлежал на облагане с акциз и за дружеството не възниквало задължение за уведомяване по чл. 76в, ал. 4, т. 1 от ЗАДС. Излагат се и аргументи за маловажност на случая, тъй като акцизната ставка за стоките с код по КН 3403 била 0. В писменото становище се уточнява, че правилният тарифен код на стоката по КН бил 3208 9019. Моли се и за присъждане на направените разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 300 лева.

Административно наказващият орган, редовно призован, изпраща представител, който моли атакуваното НП да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Изтъква се, че откритата стока била акцизна, а видно от направената експертиза от митническа лаборатория, стоката била с код по КН 3403 19 10, тоест енергиен продукт, който попадал в обсега на чл. 13, ал. 1, т. 5 и чл. 33а, ал. 2 от ЗАДС. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, приема за установено следното:

1. По допустимостта на жалбата.

Жалбата е подадена в срок и е допустима.

2. Относно нарушението на процесуалния закон.

Разглеждайки обжалваното наказателно постановление и актът, въз основа на който същото е било издадено, съдът намира, **че са налице съществени нарушения на процедурата по издаването им по ЗАНН**. Аргументите на съда са следните:

В АУАН № 1544 от 12.07.2021 г. като дата и място на извършване на твърдяното нарушение на ЗАДС са посочени „в периода от 18.04.2021 г. до 18.04.2021 г. КПП Дунав

мост 2 Видин Калафат“. В атакуваното НП № 2361/2021/06.01.2022 г. като дата на нарушението обаче е посочена 14.04.2021 г., а като място на осъществяването му – гр. София, Териториална дирекция Югозападна. АНО е обърнал внимание на горепосоченото разминаване като в НП е направил корекциите относно датата и мястото на нарушението, позовавайки се на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН.

Въззивната съдебна инстанция не счита, че корекциите относно датата и мястото на нарушението са допустими по смисъла на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН. Посочената разпоредба действително позволява отстраняване на нередовност в акта, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина. Последното предполага правилна преценка доколко констатираната нередовност в АУАН засяга съществени елементи на предявеното административно нарушение или е незначителна и не се отразява на основните съставомерни обстоятелства – вид на нарушението, начин на извършване, дата и място на извършване, авторството на деянието и виновно поведение. Това че датата и мястото на твърдяното нарушение (а и на всяко административно нарушение) са едни от най-съществените елементи на последното е изрично подчертано от законодателя, доколкото задължението на актосъставителя да ги впише в АУАН е самостоятелно изведено и подчертано в чл. 42, т. 3 от ЗАНН. В случая АНО не просто отстранява незначителна нередовност в акта, а изцяло променя не само датата, но и мястото на извършване на нарушението, с което реално видоизменя съществено параметрите на нарушението. При това промяната е драстична. Докато актосъставителят приема, че нарушението е осъществено на деня и мястото на митническия контрол (18.04.2021 г. КПП Дунав мост 2 Видин Калафат), то АНО смята, че датата на нарушението е датата, на която процесната стока е изпратена от страната-изпращач, в случая Франция – 14.04.2021 г. А мястото на нарушението е гр. София, Териториална дирекция Югозападна, където наказаното дружество е следвало да уведоми преди изпращането на акцизната стока от другата държава. В АУАН въобще липсва подобна аргументация. Иначе казано АНО не отстранява нередовност в акта, а изцяло видоизменя цели два от основните елементи на твърдяното нарушение (датата и мястото на извършването му), с което излага съвсем различна фактическа обстановка. Подобен подход е недопустим, доколкото драстично опорочава правото на защита и правото на възражение не само в акта, но и по реда на чл. 44, ал. 1 от ЗАНН. Вярно е, че в случая дружеството е упражнило правото си на възражение по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН, но в него не са коментирани датата и мястото на нарушението, доколкото те вече са посочени от актосъставителя. Впоследствие АНО недопустимо променя волята на актосъставителя относно датата и мястото на нарушение, с което реално заобикаля и парира възможността на нарушителя да упражни адекватно своята защита.

3. Относно приложението на материалния закон.

Горепосоченото противоречие между АУАН и НП относно датата и мястото на извършване на твърдяното нарушение е особено съществено, доколкото е накърнило по драстичен начин правото на защита и е достатъчно основание за отмяна на атакуваното НП.

Независимо от горното, съдът счита, че случаят се явява „явно маловажен“ по смисъла на § 1, т. 5 от ДР на ЗАНН, което пък е самостоятелно основание за отмяна на НП. По преписката са приложени разнопосочни писмени доказателства, които сочат на различно тарифно класиране на процесната стока ECOPART 756 (L). В представената фактура № 31407798/14.04.2021г., издадена от доставчика ASK Chemikals France S.A.S, е посочено, че за стоката е деклариран код по КН 3824 99 65, което изключва задължение за уведомяване по чл. 76в, ал. 4, т. 1 от ЗАДС, доколкото стоката не попада сред акцизните стоки по чл. 33а, ал. 1 от ЗАДС. Същевременно митническите органи са взели проби от продукта и са осъществили лабораторно изследване, като извършеното лабораторно изследване, обективизирано в МЛЕ № 01 22.04.2021/14.05.2021 г., предвид и становище на директора на дирекция „Митническа дейност и методология“, Агенция „Митници“, сочило, че стоките,

предмет на изследването се класирали в код по КН 3403 19 10, тъй като препаратът съдържал силиконово масло (полисилоксани) и повече от 70 % леко нефтено масло. С писмено становище за нуждите на съдебното производство пък се представя неоспорено Решение за обвързваща митническа тарифна информация от Главна митническа служба в гр. Хановер, ФРГ, с реф. номер DEBТI-35417/21-1 от 01.12.2021 г., видно от която за процесния продукт ECOPART 756 (L) е определен съвсем различен код по КН - 3208 9019.

Различията в експертните становища най-малкото сочат за добросъвестно поведение на „ЛИНАМАР ЛАЙТ МЕТАЛС РУСЕ“ ЕООД, за което не е било безусловно видно, че има задължение по чл. 76в, ал. 4, т. 1 от ЗАДС. В този смисъл, дори да се приеме, че от трите тарифни кода правилен е този, определен в МЛЕ № 01 22.04.2021/14.05.2021 г., то, предвид и дължимата нулева акцизна ставка за стоката, пропускът на дружеството по чл. 76в, ал. 4, т. 1 от ЗАДС разкрива явно незначителна степен на обществена опасност.

Предвид отмяната на атакуваното НП, искането на процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение се явява основателно по аргумент на действащата към датата на изготвяне на настоящия съдебен акт разпоредба на чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН. Видно от приложения договор за правна защита и съдействие, на адв. Г. от АК-Русе е заплатен хонорар в размер на 300 лева за изготвяне на жалба, писмено становище и представяне на писмени доказателства, който хонорар се явява съобразен с разпоредбата на чл. 18, ал. 2, вр. чл. 7, ал. 2, т. 1 от [Наредба № 1 от 9 юли 2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения](#). В тази връзка, в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 300 лева с включено ДДС, платими от Агенция „Митници“.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 от ЗАНН, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТМЕНЯ НП № 2361/2021/06.01.2022 г., издадено от В.Р.К. - и. д. началник на отдел „Митническо разузнаване и разследване“, ТД Митница София, Агенция „Митници“, на „ЛИНАМАР ЛАЙТ МЕТАЛС РУСЕ“ ЕООД, ЕИК 131429080.

ОСЪЖДА, на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, Агенция „Митници“ да заплати на „ЛИНАМАР ЛАЙТ МЕТАЛС РУСЕ“ ЕООД сумата от 300 лева, представляващи разноски за адвокатско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Административен Съд – София-град в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____